

## Hoofdstuk 2

Het gekke gevoel dat ik had, was ineens uit mijn lichaam verdwenen. Ik hoorde mezelf praten. Niet met mijn eigen stem, maar brommend, alsof mijn tong langzamer werkte dan normaal, en met een accent:

'Wat een gekke dingen zijn dat eigenlijk.'

Ik deed mijn ogen open en keek tegen een paar borsten. Een vrouwenstem die ik niet herkende antwoordde:

'Tom, flikker op, als ze je niet bevallen, blijf er dan vanaf.' Tom? Ze klonk als mijn moeder die te veel sherry had gedronken. Maar mijn stem ook, moest ik toegeven. Ik lachte hard, overdreven: Hahaha. Precies drie keer. Maar zo lachte ik niet.

Degene van wie de borsten waren lag op haar rug, want ze zakte naar beide zijkanten uit. En ze waren oud, misschien wel veertig, of meer. Dat zag ik aan het feit dat ze slap waren en dat er van die rekstrepen in zaten, net zoals mijn moeder die had. De tepels waren ingedeukt en ik zou zweren dat ik een haar zag.

Wat zijn dat? riep ik.

'Hoe bedoel je?' vroeg de vrouw die er lag.

Haar borsten gingen vertraagd op en neer in het ritme van haar woorden. Mijn ogen keken naar haar gezicht. Ze was inderdaad oud: rimpels rond de ogen en mond, een wrat of zoiets op haar bovenlip.

Je bent oud, riep ik.

‘Oud?’ De vrouw kreeg rode wangen. ‘Oud?’

‘Hé,’ riep mijn stem, maar ik had het niet geroepen. ‘Sorry,’ zei die, ‘ik weet niet wat ik zeg.’

‘Dat is nieuw?’ zei de vrouw, geërgerd.

Toen ze opstond, zag ik dat ze heel dunne armen had die met lange vouwen overgingen in haar rug en haar billen hadden putten. Zoiets had ik me nooit kunnen voorstellen.

Gatver, riep ik.

De vrouw draaide zich naar me toe. Ze moest een stuk ouder zijn dan mijn moeder.

‘Tom Vonk! Val dood!’ riep ze in een strak ritme.

In de halve duisternis die de kamer vulde, zag ik hoe ze een kussen pakte, beddengoed met zich meetrok, iets van het nachtkastje haalde en de deur uitstormde. Tom Vonk? Wie is dat nou weer?

Jij ook welterusten, zei ik, al snapte ik niet waar ik het over had.

Ik wilde kijken waar ik was, maar kreeg daar geen kans toe, want ik draaide om en trok een dekbed over me heen.

‘Kutzooi,’ hoorde ik mezelf zeggen.

Zeg dat wel, zei ik.

‘Wat?’ zei mijn stem.

Waar ben ik in godsnaam? zei ik.

‘Kut, ik hoor stemmen in mijn hoofd, ik moet minder blo-  
wen.’

In de verte hoorde ik een deur dichtklappen en hoewel ik niet moe was, viel ik prompt in slaap.

De volgende ochtend werd ik wakker omdat mijn ogen open-  
gingen, in plaats van andersom. Dat was een vreemde erva-  
ring. Vlak naast mijn oren brulde een zoemer, terwijl ik rin-  
kelende bellen als wekker had. Mijn hoofd voelde alsof het  
uit elkaar ging spatten. Een bittere smaak vulde mijn mond.  
Maar bevrijd van dat gekke gevoel in mijn lijf, was ik die  
nacht geen enkele keer wakker geworden.

Ik kreeg geen kans om rustig op te staan, maar werd meteen van het bed gesleurd. Mijn hoofd zwiepte van de ene kant naar de andere. Ik leek wel een meter hoger dan normaal. Het was wazig voor mijn ogen, maar ik kon net genoeg van de omgeving zien om te weten dat ik er nooit eerder was geweest. Ik kwam in een badkamer: bruine tegels alom, herkenbaar, maar niet wat ik kende. Ik hing boven de wc en haalde mijn pik uit mijn onderbroek. Het rook sterk. Ik keek omlaag en schrok me wild. Hij was een stuk groter geworden, een heel stuk groter en er kwam een straal pis uit zoals ik die nog nooit had gehad.

Godver! zei ik.

‘Kut, nog steeds stemmen,’ hoorde ik mezelf zeggen. Ik klopte mijn pik af, stopte die terug in mijn broek en liep naar een wastafeltje. Overal lagen haren en zeepresten die nog meer haren hadden verzameld, vooral in het putje. Er stonden vier tandenborstels in een glas met kalkvlekken. Dat zou mijn moeder nooit toelaten. Ik keek in de kleine ronde spiegel boven de wasbak. Toen kwam pas de echte schok: een oudere man keek mij aan. Hij was kalend en droeg een vaal T-shirt met *Led Zeppelin* erop.

Wat? riep ik hard.

‘Hoezo wat?’ zei mijn stem verontwaardigd.

Ik ben dit niet.

‘Ik weet het. Het is niet alles, maar het is nog vroeg. Het wordt beter.’

Tom Vonk? vroeg ik.

‘The one and only.’

De man keek tevreden naar zichzelf. Daarna plensde hij wat water in zijn gezicht en kamde de nog aanwezige haren over de meest kale plek bovenop zijn hoofd.

Ik hoor hier niet, zei ik.

‘Nee, dat klopt, ik hoor rijk en beroemd te zijn, levend van hotelkamer naar hotelkamer, omgeven door roadies en groupies, maar dit is het,’ zei mijn stem.

De man, Tom dus, deed zijn handen in de lucht, alsof hij een gitaar vasthad.

‘Piewiewiew, *gottaholelotalove*,’ krijste hij, terwijl hij met zijn linkerhand heen en weer schudde. Hij lachte en een net- te rij tanden kwam tevoorschijn. Hij keek er tevreden naar, totdat hij ze met een eenvoudige beweging uit zijn mond trok. De binnenkant van zijn mond zat vol natte slierten en ik begon te kokhalzen. Vol afschuw keek ik naar zijn handen die onder de kraan het gebit schoonspoelden en het daarna terugstopten in zijn mond. Wat een groot ding!!! Weer moest ik kokken. Het was mijn mond, hij mocht best rekening houden met het feit dat ik niet wil dat mensen dingen in mijn mond stoppen.

Waaaah! deed ik. Wil je dat niet meer doen?

Het viel mee dat ik kon praten met zo’n ding in mijn mond.

‘Waaaah!’ deed Tom en hij stak zijn tong uit.

Hij liep terug naar de slaapkamer. Ik had nog steeds het gevoel dat mijn hoofd een meter hoger was dan normaal, maar dat klopte ook. Het bezorgde me het duizelige gevoel dat ik had als mijn vader mij op zijn schouders ronddroeg. Ik was bang dat hij mij zou laten vallen, wat namelijk wel eens gebeurd is. Tom deed een spijkerbroek aan die over een stoel hing.

Geen schone onderbroek? vroeg ik.

‘Gisteren nog gedaan.’

Er kwam een rooklucht van Toms kleren en de penetrante geur van zweet, zoals leraren op de middelbare school kunnen hebben. Gelukkig deed hij wel een schoon T-shirt aan, nadat hij een flinke plens deodorant had gebruikt en veel te veel eau de toilette. Tot op de dag van vandaag heb ik een hekel aan Karl Lagerfeld.

Ik begreep nog steeds niet waar ik was, of hoe ik daar was gekomen. Het ene moment klom ik in een boom, het andere was ik blijkbaar ‘in’ deze man, Tom. Ik had nooit geweten dat zoiets kon.

Beneden, in de keuken, liep Tom als eerste naar een koffiezetapparaat en zette dat aan. Als er iets was waar ik een hekel aan had, dan was het koffie. Vooral als anderen het hadden gedronken en met hun gezicht dichtbij mij hingen. Ook iets wat leraren doen.

De koffiezetmachine pruttelde even later en Tom schonk wat koffie in een beker. Om het nog erger te maken deed hij er geen melk of suiker bij. Hij blies in de mok en nam een slok. Verschrikkelijk heet was het en vooral vies. Daarna deed hij nog iets waar ik me altijd dood aan erger, iets wat oude mensen doen: hij deed 'háááááá!'

Tom! riep ik. Doe dat niet!

Ik wilde mijn handen voor mijn oren houden.

'Wat?'

Hij nam nog een slok koffie en slaakte weer een zucht, nu harder.

Help! Wat doe ik hier?

'Ontbijten lijkt me.'

Hij stopte een boterham in zijn mond en nam een grote hap. Ik voelde dat ik ging stikken, zo vol had hij mijn mond gepropt. Tom kauwde nauwelijks en slikte alles in enorme brokken weg.

Moed houden. Ik zou vanzelf weer weggaan. Maar wanneer? Ik moest te weten komen waar ik was en een bericht zien door te geven aan mijn ouders. Meteen bedacht ik dat ik hen helemaal geen bericht wilde sturen. Ze zouden me niet missen en een voordeel van de huidige situatie was dat ik, zo lang het duurde, van hen was verlost. In de tussentijd was het belangrijk dat Tom meer rekening met mij hield en zijn eetgewoontes veranderde.

Tom was klaar met zijn ontbijt en kauwde na op de harde, plastic korst van de kaas. Uiteindelijk spuwde hij die uit in de prullenbak. Op een papiertje dat op tafel lag schreef hij: *Tot later, normale tijd thuis*. Hij liet alles verder liggen en pakte een leren jas van een stoel die hij op weg naar buiten aantrok.

De jas was onlangs nat geweest en dat kon je ruiken. Uit de binnenzak haalde hij een zonnebril en zette die op, wat hard nodig was tegen het licht van de felle ochtendzon. Tom had er blijkbaar ook last van want hij liep zo veel mogelijk in de schaduw. Hij liep naar een bushalte waar hij een baal shag uit zijn jas haalde en een sigaret begon te draaien.

Roken is niet goed voor je, zei ik.

De woorden kwamen niet uit Toms mond. Hij zuchtte terwijl hij zijn shagje aanstak. Ik had het gevoel dat ik moest hoesten, maar het lukte niet.

Je krijgt er longkanker van, zei ik.

Tom inhaleerde dieper.

En je sperma wordt slechter, ging ik door.

Tom nam nog een haal.

Luister naar de stem van je diepste geweten, zei ik. Je kunt er impotent van worden.

Tom gooide zijn sigaret op de grond en drukte hem met zijn voet uit. Ik proefde nog steeds rook in mijn mond.

In de verte kwam er een bus aan. *Centrum* stond voorop de gele wagen. Tom ging aan een raam zitten met zijn rug naar de chauffeur, iets waar ik normaal gesproken misselijk van word. Toen de bus maar net op weg was, voelde ik het opkomen. Tom blijkbaar ook, want hij stond op en ging op een normale plek zitten. Hij haalde een krant uit zijn zak en vouwde die open. Ik kon de datum niet zien, maar er stonden berichten in over Scheveningen. Ik wilde Tom waarschuwen, maar het was niet nodig. Hij rolde de krant weer op en deed die in zijn zak toen ik me weer misselijk voelde worden. Ik kan ook niet tegen lezen in een auto.

Uit mijn ooghoeken zag ik dat de nieuwbouwwijk veranderde in een oude stad. Ik wilde naar buiten kijken, maar Tom had alleen oog voor de vrouwen in de bus. Hij bekeek ze een voor een, van top tot teen.

Wat is dat daarbuiten? riep ik.

Het hielp. Tom keek even door het raam. *Laan van N.O.I.*

stond er op een blauw naambord. Ik herkende de naam, omdat ik hem zo grappig vond. Waarom was ik in Den Haag? En waarom bij deze Tom, die ondertussen zijn aandacht weer op vrouwen had gericht. Zoals hij naar vrouwen gluurde, had ik nooit gedurfd. Hij leek vooral geobsedeerd door de borsten van de vrouw die schuin tegenover hem zat. Ze wiebelden op een grappige manier op en neer met het schudden van de bus, alsof ze aan de onderkant stevig door handen werden vastgehouden.





# Mirian

Je boek is nog geen twintig bladzijden op weg en er zijn nu al godweethoeveel tieten voorbijgekomen, gekeurd en beschreven. Een 'mannenboek' zou je zus zeggen. Wat is dat toch met jullie? Je had me beloofd uit te leggen wat mannen met borsten hebben, ik hoop dat je dat ergens op deze bladzijden doet, anders voel ik me bekocht.

Ik kan me er nog steeds boos over maken, het idee dat jij naar de borsten van andere vrouwen keek. Dat heeft niks met jaloezie te maken; jij hebt geen idee hoe dat voelt als een man met wie je niks hebt ongegeneerd naar je borstkas kijkt, als een kleine jongen voor een snoepkraam. Helemaal zo'n figuur als jij van die Tom hebt gemaakt.

Ik voel zijn gluisperige ogen mij bespieden vanonder zijn kalende kop. Ook al vind ik hem triest en verwerpelijk, toch ben ik nieuwsgierig naar wat hij op dat moment denkt. Hoopt hij stiekem dat ik met hem mee naar bed ga? En wat er zo interessant is aan mijn 75B? Toch geen maat om over te jubelen, lijkt me. Dus waarom allemaal? Al moet ik toegeven dat ik een vriendin heb die verontwaardigd is als bouwvakkers niet naar haar fluiten. Maar zo ken ik er maar één.

Om te proberen er iets van te snappen heb ik het ook eens geprobeerd. Bij een tramhalte ben ik een man gaan begluren die daar stond te wachten. Eerst keek ik elke keer eventjes naar hem en dan weer weg, maar op gegeven moment ben ik naar zijn kruis gaan staren. Om er zeker van te zijn dat ik de juiste blik in mijn ogen had, probeerde ik

erbij te bedenken hoe zijn piemel eruitzag. Maar ik kwam niet verder dan dat het zo'n dikke uitstulping was, met een kleine glans, zoals artsen een eikel zo mooi noemen, achterover getrokken door een strak velletje en in een vette huidkraag. De lucht kon ik meteen erbij ruiken.

Ik kon pas op de juiste manier kijken toen ik aan jou dacht en me voorstelde hoe wij die eerste keer seks hadden. De man kreeg het in de gaten en begon heen en weer te wiebelen op zijn benen. Hij keek heel snel een keer omhoog om te kijken of zijn gulp openstond, of dat hij daar een vlekje had omdat hij zichzelf niet goed had afgeklopt. Toen zette hij een been naar voren en draaide hij zich van mij af. Ik zag hem nog een keer naar zijn kruis kijken en met zijn hand erlangs vegen. Maar ik bleef stug volhouden en likte een keer over mijn lippen. Dat doen vrouwen in pornofilms toch? Het kan zijn dat ik niet geil genoeg keek – hoewel mannen ook dat gewend zouden moeten zijn van pornofilms – maar uiteindelijk ging hij buiten het bushokje staan zodat ik hem niet meer kon zien, aan de andere kant van een advertentie voor herenondergoed, die ik opwindender vond dan die hele man.

Het was duidelijk niet mijn ding. Uiteindelijk zijn er maar een paar redenen waarom vrouwen seks hebben: Voortplanting, wat waarschijnlijk de overhand heeft, ook al zullen weinigen de moed hebben dat te erkennen. Veroveringsseks, als ze een man van een ander willen afpakken; materiële seks, in ruil voor van alles, van geld tot een baan; medicinale seks, goed tegen de maandelijkse klachten; kapseks, met een ander om duidelijk te maken dat ze hun huidige partner beu zijn; verzekeringsseks, als ze een man willen behouden.

Ik deed aan het laatste, geef ik toe. Die een of twee keer per maand dat we het de laatste tijd deden, wogen op tegen het idee van alleen zijn. En soms vond ik het echt fijn, al was het alleen maar om dicht bij je te zijn. Ik loog wel tegen je toen je vroeg hoe vaak ik tijdens mijn werk aan seks dacht; ik

dacht nooit tijdens het werk aan seks, maar wel aan het werk tijdens seks.

Vond je mijn tieten te klein? Daar hebben we het nooit over gehad. Ik had best grotere gewild en heb weleens overwogen of ik niet een vergroting zou laten doen, zodat ze meteen ook wat voller zouden zijn. Ik wilde dat voor jou doen, omdat ik zag dat je naar grote borsten keek, al zei je van niet.

Heeft Mrs. X grote tieten? Kijken ze blij of zielig? En is haar snee netjes weggewerkt tussen haar benen, of grijnst die tegen je als ze voor je staat? En is die meer een puntje, of een puddingbol? En zijn de kleine schaamlippen groter dan de grote schaamlippen? Dat is namelijk bij de meeste vrouwen die ik ken het geval, zodat ik nooit heb gesnapt hoe die termen zijn ontstaan. Is ze gemaaid of bezaaid, of heeft ze zo'n modern kut-V'tje?

Niet dat het nog uitmaakt, maar ik had het graag geweten. Dan hadden we van die ellenlange discussies kunnen hebben waarin we elkaar pijn deden, omdat ik dingen te weten zou komen die ik eigenlijk niet wilde weten en jij je schuldig zou kunnen voelen omdat het dingen waren waarvan je Mrs. X had beloofd dat je ze nooit zou vertellen. Maar je zou het toch doen, omdat ik had gezegd dat je me schuldig was om alles te vertellen, na zoveel jaar bij elkaar te zijn geweest, en omdat ik je had gesmeekt om eerlijk te zijn, om mij niet nog meer pijn te doen met leugens. En om het nog erger te maken, ik zou er keer op keer over beginnen, steeds weer hetzelfde.

Ondertussen zou ik het droombeeld dat je van haar had stelselmatig de grond in boren. Ik zou het geluid van een kalkoen maken als je het over haar schaamlippen had. Ik zou snuiven als je, nadat ik er eerst een paar keer naar had moeten vragen, vertelde dat ze goed pijnpte. Zolang ze dat nog doet, zou ik eraan toevoegen. En daarna keihard lachen als je vertelde over haar zoveelste orgasme op een avond en zeggen: Geloof je nu echt dat je haar zo vaak hebt laten klaarkomen? Vrouwen faken dat om hun vriendje te plezieren. Je moet